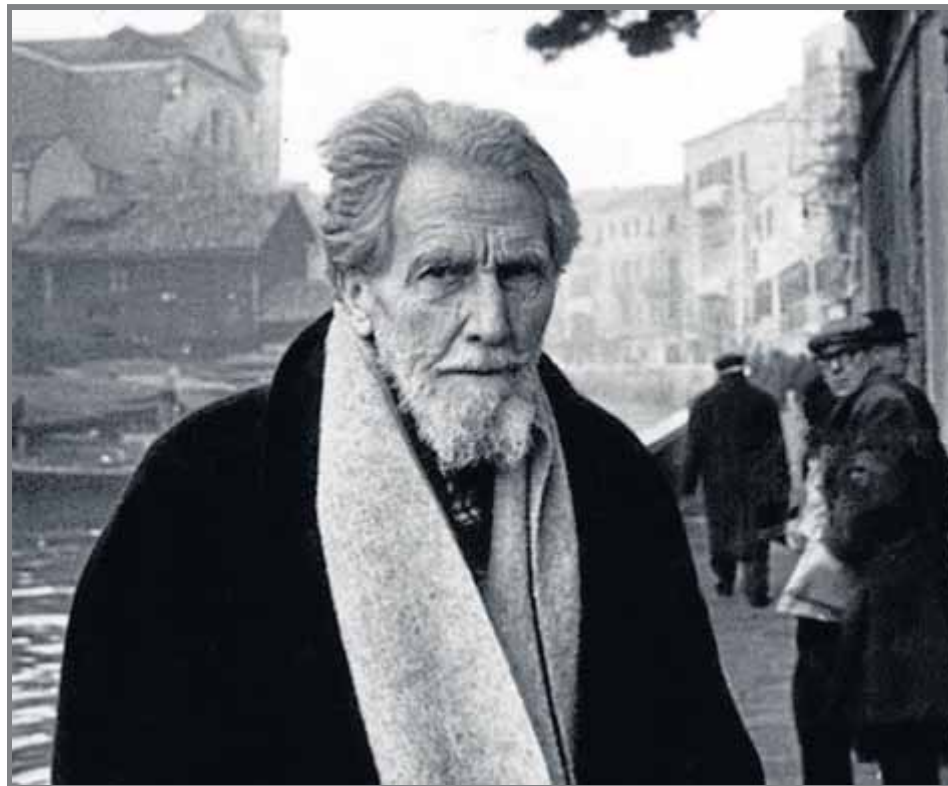

Ezra Pound
és l'autor d'"Els
Cantos pisans", que
acaba de publicar
Adesiara / ARXIU

Homenatge a Ezra Pound

L La centralitat de Pound a la cultura del segle XX es pot assaborir al seu llibre fonamental, 'Els Cantos pisans'

Richard Aldington (escriptor), Margaret Anderson (editora), George Antheil (músic), Mary Barnard (escriptora, traductora), Agnes Bedford (músic), William Bird (editor), Paul Blackburn (escriptor, traductor), Wilfred Scawen Blunt (escriptor), Constantin Brancusi (artista), Robert Browning (escriptor), Basil Bunting (escriptor), Skipwith Cannell (escriptor), Guido Cavalcanti (escriptor), Jean Cocteau (escrip-

tor), Confuci (filòsof), Robert Creeley (escriptor), E.E. Cummings (escriptor), Arnaut Daniel (trobador), Dante (escriptor), Donald Davie (escriptor), Guy Davenport (escriptor), Hilda Doolittle *H.D.* (escriptora), Clifford Hugh Douglas (economista), Robert Duncan (escriptor), Ronald Duncan (escriptor), T.S. Eliot (escriptor i editor), Eurípides (escriptor), Florence Farr (músic), Ernest Fenollosa (sinòleg, traductor), F.S. Flint (escriptor), Ford Ma-

dox Ford (escriptor, editor), Robert Frost (escriptor), Henri Gaudier-Brzeska (artista), Allen Ginsberg (escriptor), Remy de Gourmont (escriptor), Ernest Hemingway (escriptor), Katherine Ruth Heyman (músic), T.E. Hulme (pensador, escriptor), Henry James (escriptor), James Joyce (escriptor), George Kearns (crític), Hugh Kenner (crític), Katué Kitasono (escriptor), Tami Koumé (artista), James Laughlin (escriptor, editor), Li Bai (escriptor), Archibald MacLeish (escriptor, polític), Sheri Martinelli (artista), D.H. Lawrence (escriptor), Wyndam Lewis (artista, escriptor), Dora Marsden (editora), Harriet Monroe (editora), Marianne Moore (escriptora), Paul Morand (escriptor), Charles Olson (escriptor), George Oppen (escriptor), Alfred Richard Orage (editor), Enrico Pea (escriptor), Boris de Rachewiltz (gendre, egiptòleg, arqueòleg), Mary de Rachewiltz (filla, escriptora), John Rodker (escriptor, editor), Olga Rudge (músic), Vanni Scheiwiller (editor), Bride Scratton (escriptora), May Sinclair (escriptora), Gary Snyder (escriptor, ecologista), Sòfocles (filòsof), Marcella Spann (estudiosa), Allen Upward (escriptor), Harriet Shaw Weaver (editora), Rebecca West (escriptora, editora), James Abbott McNeil Whistler (artista), William Carlos Williams (escriptor), William Butler Yeats (escriptor), Louis Zukofsky (escriptor)...

Només alguns noms de les persones que Ezra Pound va ajudar de manera decisiva i desinteressada en la seva carrera artística. La nòmina demostra la centralitat de Pound a la cultura del segle XX. És bo de recordar això ara que, gràcies als esforços d'Adesiara Editorial, s'acaba de publicar en català un llibre fonamental, *Els Cantos pisans*, en la versió de Francesc Parcerisas. *

GABINET DE CURIOSITATS ARTUR RAMON

Curiositats del gabinet

Un gabinet de curiositats és la cons-tel·lació de diverses peces que configuren un món doble: individual i col·lectiu. Darrere cada obra hi ha una història, un record de com i quan va ser adquirida. Passa el mateix amb el gabinet de curiositats que he anat construint a través d'aquestes pàgines i que avui acabo. Regularment, he escrit de lleones, cocodrils i porcs senglars, i d'animals menys domèstics i irreals com l'unicorn. La pintura ha estat un dels eixos de la meua proposta, de Van der Weyden a Bacon, per-

què forma part essencial de la meua vida. Veure i viure. Estic malalt de literatura –escrivim perquè llegim–, i he compartit les meves dèries, els meus autors preferits de Flaubert a Houellebecq. Els viatges i els museus –per a mi quasi la mateixa cosa– han estat molt presents també: Madrid, París, Nova York, Londres, Ferrara... I de manera més esporàdica però no menys intensa he tractat de cinema, de teatre i de música. He buscat una veu pròpia i us he parlat a cau d'orella, sense solemnitat, naturalment, com només parlo als pocs que

encara m'escolten. Tot té un inici i tot té un final. Només puc estar agraït als amics d'El Punt Avui que m'han permès arribar a vosaltres. Al Carles Flo, que em va obrir les portes d'aquest diari, al director del suplement, David Castillo, que ha cregut en mi, i en l'eficax redactor Lluís Llorc, que sempre ha millorat els meus escrits. Gràcies a tots ells i també als lectors que donen sentit al que un fa. I acabo amb la sentència que em va regalar el meu mestre: "Ni nostàlgia del passat, ni esperança en el futur." *Carpe diem*, doncs. Fins aviat. *